

بحثی پیرامون پوشش نوجوانان

پوشش نوجوانان

عشق به زیبایی و جمال ظاهری، یکی از تمایلات و خواسته‌های فطری بشر است. تمام طبقات مردم به زیبایی ارج می‌نهند و یکی از مهم‌ترین علل و دل‌بستگی خود را به هر چیز و هر کسی جمال و زیبایی آن به حساب می‌آورند.

این علاقه در دوران حساس بلوغ بیشتر خود را نشان داده و نوجوانانی که قدم به این دوران مهم می‌گذارند، حساسیت زیادی نسبت به ظاهر خود و دیگران دارند. آنان دوست دارند زیبایی خود را به رخ دیگران بکشند و به هر چه می‌نگرند زیبا باشد. این امر حتی در نوع لباس و پوشاک و وسایل شخصی آنان نیز، تأثیر گذاشته و هر چه را انتخاب می‌کنند، قبل از هر چیز، دوست دارند ظاهری خیره کننده داشته باشد.

آنچه در این قسمت قابل تذکر است، و باید مورد توجه نوجوانان قرار گیرد، این است که آراستگی و رسیدن به وضع ظاهر و عشق و علاقه به جمال، از نظر اسلام نیز، مورد توجه قرار گرفته است. معصومان (علیهم السلام) که به عنوان بزرگ‌ترین مربیان و الگوهای تربیتی معرف حضورند، در سخنان ارزشمند خود این مسأله را مورد تأکید قرار داده‌اند.

به روایاتی در این مورد توجه کنید:

1- زیباپوشی حضرت صادق (علیه السلام) ضمن حدیثی می‌فرماید: «لباس زیبا بپوش! زیرا، خداوند زیباست و زیبایی را دوست دارد.»

2- خودآرایی هم‌چنین آن حضرت می‌فرماید: «خداوند زیبایی و خودآرایی

را دوست دارد و بی‌نوایی و قیافه فقرآلود را ناخوش می‌دارد، هر گاه خداوند به بنده‌ای نعمتی دهد دوست دارد اثر آن را در او ببیند. عرض شد چگونه؟ حضرت فرمود: لباس تمیز بپوشد، خود را خوشبو کند، خانه‌اش را گچ‌کاری نماید، جلوی در خانه خود را بروید و حتی روشن کردن چراغ پیش از غروب خورشید فقر را می‌برد و روزی را زیاد می‌کند.

3- خود را بیارایید امیرمؤمنان (علیه السلام) می‌فرماید: «همچنان که دوست دارید افراد غریبه شما را در بهترین و زیباترین وضع ببینند و خود را برای آنها می‌آرایید، وقتی نزد برادر مسلمان خود می‌روید نیز، خود را بیارایید.

4- اخلاق مؤمنان همچنین از آن حضرت نقل شده است که فرمود: «خودآرایی و تجمل از اخلاق مؤمنان است.» قرآن کریم می‌فرماید: «یا بَنی آدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَیْکُمْ لِبَاسًا یَوَارِی سَوْآتِکُمْ وَ رِیْشًا.» «ای انسان‌ها! برای شما لباسی فرو فرستادیم که عورت شما را بپوشاند و موجب زیبایی شما گردد.»

همان‌گونه که گذشت و از روایات ذکر شده فهمیده می‌شود، جمال و عشق به زیبایی در نظر اسلام نیز، مورد تأکید قرار گرفته و بزرگان دین نیز، رأی و نظر مثبتی نسبت به آن دارند. ناگفته روشن است که گرچه دین مبین اسلام نسبت به مسایل اجتماعی و اخلاقی سفارش‌های فراوانی دارد اما، هرگز راه افراط و تفریط (یعنی، زیاده‌روی و یا کوتاهی) را نمی‌پسندد و راه اعتدال را مورد تأکید قرار می‌دهد. از نظر اسلام کسانی که در ظاهر به خود نمی‌رسند و وضعی آشفته و نابه‌سامانی دارند، نکوهش شده و از طرف دیگر آن‌هایی که بیش از حد معمول وقت گران‌بهای خود را صرف رسیدگی به ظاهر و خودآرایی می‌کنند را نیز، ملامت نموده است. به‌ویژه، آن دسته از دخترانی که هدف و منظور از آراسته کردن خود را جلب نظر دیگران می‌دانند، به‌طور قطع از نظر اسلام ملامت شده و هرگز اجازه آشکار کردن جمال ظاهری آنان در حضور نامحرمان را امضاء نمی‌نماید.

امیرمؤمنان (علیه السلام) در این‌باره می‌فرماید: «إِیَّیْ سَأَلَا أَنْ تَتَذَرِیْنَ لَیْلَیْنَ لَیْلَیْنَ سَاسٍ وَ تَیْبَارِزَ اللّٰهِ بِأَلْمَعِاصِیِ.» «پرهیز از این‌که خود را برای دیگران بیارایی و به وسیله گناهان با خدا به ستیز برخیزی.»

قبله‌نمای مدگرایی از فرمایشات مقام معظم رهبری، تیر ماه 1383:

«این حرف اشتباه نشود با این که بنده با مد و تنوع و تحول در روش‌های زندگی مخالفم، نه‌خیر، مدگرایی و نوگرایی اگر افراطی نباشد، اگر روی چشم و هم‌چشمی رقابت‌های کودکانه نباشد، عیبی ندارد. لباس و رفتار و آرایش تغییر پیدا می‌کند، مانعی هم ندارد اما، مواظب باشید قبله‌نمای این مدگرایی به سمت اروپا نباشد، این بد است. اگر مدیست‌های اروپا و آمریکا در مجلاتی که مد‌ها را مطرح می‌کنند، فلان طور لباس را برای مردان یا زنان خودشان ترسیم کردند، آیا ما باید این‌جا در همدان یا تهران یا در مشهد آن را تقلید کنیم؟ این بد است. خودتان طراحی کنید و خودتان بسازید. بنده زمان ریاست جمهوری در شورای عالی انقلاب فرهنگی قضیه طرح لباس ملی را مطرح کردم و گفتم بیایید یک لباس ملی درست کنیم، بالأخره لباس ملی ما که این کت و شلوار نیست. البته، من با کت و شلوار مخالف نیستم، خود من هم گاهی اوقات در ارتفاعات یا جاهای دیگر ممکن است کاپشن هم، بیوشم، ایرادی هم ندارد اما، بالأخره این لباس ملی ما نیست. عرب‌ها لباس‌های ملی خودشان را دارند، هندی‌ها لباس ملی خودشان را دارند، اندونزیایی‌ها لباس ملی خودشان را دارند، کشورهای گوناگون شرقی لباس‌های ملی خودشان را دارند، آفریقایی‌ها لباس ملی خودشان را دارند و در مجامع جهانی هر کس لباس ملی خود را دارد، افتخار هم می‌کنند. ما در جایی، رئیس جمهوری را دیدیم که لباس ملی اش عبارت بود از دامن! مرد بزرگ، دامن پوشیده بود! پاهای او هم لخت بود! یک دامن تقریباً تا حدود زانو، و هیچ احساس حقارت هم نمی‌کرد. با افتخار تمام در آن جلسه شرکت می‌کرد، می‌آمد و میرفت و می‌نشست. این، لباس ملی اوست، ایرادی هم، ندارد. عرب‌ها با تفاخر، لباس ملی خودشان را می‌پوشند – پیراهن بلند و چفیه و عقاب – و ممکن است به نظر من و شما هیچ منطقی هم، نداشته باشد اما، لباس آن‌هاست و آن را دوست دارند. من و شما که ایرانی هستیم، لباسمان چیست؟ شما نمی‌دانید لباس ما چیست. البته، من نمی‌گویم طرح این لباس حتماً باید برگردد به لباس پانصد سال قبل، ابداً. من می‌گویم بنشینید برای خودتان یک لباس طراحی کنید. البته، الآن این را از شما نمی‌خواهم، این را من در شورای عالی انقلاب فرهنگی مطرح کردم. آن روز ما یک بخش دولتی را مأمور کردیم و گفتیم دنبال این کار بروید. یک کار مقدماتی هم کردند اما، آن را به جایی نرساندند، دور ریاست جمهوری ما هم تمام شد. من می‌خواهم بگویم اگر شما موی سرتان را می‌خواهید آرایش کنید، اگر می‌خواهید لباس بپوشید، اگر می‌خواهید سبک راه رفتن را تغییر دهید، بکنید اما، خودتان انجام دهید، از دیگران یاد نگیرید. در کشورهای غربی و بیشتر از همه در آمریکا، حدود سه‌چهار دهه پیش یک مشت جوان بر اثر

واخوردگی از شرایط اجتماعی، دچار حرکت‌هایی شدند که البته، تا امروز هم ادامه دارد. در زمان ما مظهر این افراد، بیتل‌ها بودند که با آرایش عجیب و غریب و با نوعی موسیقی شبیه موسیقی پاپ - که الآن در دنیا معمول است - ظاهر می‌شدند. بنده بعد از انقلاب به الجزایر رفتم. در خیابان ماشین ما عبور می‌کرد. یک وقت دیدم پسر جوانی نصف موی سرش را تراشیده و نصف دیگر را باقی گذاشته است، هر چه من نگاه کردم، دیدم این آرایش، هیچ زیبایی ندارد. مشخص بود او از کسانی تقلید کرده است. در الجزایر، فشار صنعتی و فشار ابزار تولید و تکنیک بر زندگی مردم اصلاً آن‌قدر نیست که یک جوان، احساساتی را پیدا کند که در آمریکا یا انگلیس یا در جای دیگر پیدا می‌کرد اما، چون دیده بود آن‌ها انجام داده‌اند، او هم، انجام می‌داد. بنده با این چیزها مخالفم و دوست نمی‌دارم جوان ما این‌طوری حرکت کند و دختر و پسر ما دائم چشمشان به آن‌ها باشد.»

منبع: پایگاه آموزشی صالحین خیبری